

§ 68, odst. 2.—4.

Městské zastupitelstvo jmenuje magistrátní rady a představené obecních úřadů, ústavů a podniků podle tera, navrženého městskou radou, nejsouc návrhem tímto vázáno. Dává úředníky, zmíněné ve větě předcházející, do výslužby dočasné nebo trvalé, propouští je ze služby a povoluje požitky jejich pozůstalým.

Povoluje všeliké odchylky od pravidelného postupu a od pravidelných požitků.

Povoluje remunerace, převyšují-li v jednom kalendářním roce šestinu pravidelných ročních příjmů, a zálohy na služné, převyšují-li polovinu pravidelných ročních příjmů toho kterého úředníka.

§ 72, odst. 1. a 4.

(Ve znění upraveném zákonem ze dne 24. ledna 1883, č. 24 z. z.)

Městské zastupitelstvo jest příslušné nabývatí nemovitostí a práv jim na roveň postavených, převyšuje-li jejich hodnota 5000 Kč, uzavíratí smlouvy, převyšuje-li smluvená úplata 10.000 Kč ročně nebo smluvená doba tři léta, a zcizovatí statek a jmění obecní, převyšuje-li hodnota 5000 Kč. Má-li se zciziti kmenové jmění nebo statek obecní v ceně převyšující 50.000 Kč, jest zapotřebí přivolení dohlédacího úřadu.

§ 76, odst. 1.

(Ve znění upraveném zákonem ze dne 24. ledna 1883, č. 24 z. z.)

Městské zastupitelstvo jest příslušné uzavíratí půjčky, zastavovatí obecní majetek, a zavazovatí obec rukojemstvím, převyšuje-li hodnota nebo závazek 5000 Kč nebo smluvená doba tři léta.

§ 78.

Městské zastupitelstvo rozhoduje o výdajích, neuhrazených rozpočtem a finanční komisí doporučených, které převyšují 5000 Kč.

§ 80.

Městskému zastupitelstvu vyhrazeno jest dobrovolné přijímání do svazku domovského.

§ 83.

Aby městské zastupitelstvo mohlo se platně usnášeti, jest potřeba, aby přítomno bylo alespoň 30 členů, pokud tento řád neustanovuje jinak.

§ 102.

K platnému usnášení se městské rady jest zapotřebí přítomnosti starosty nebo jeho náměstka a alespoň desíti členů městské rady.

Článek II.

Za § 79 vsune se nový

§ 79 a).

Městské zastupitelstvo vykonává práva patronátní a presentační, příslušející obci, a rozhoduje o udílení nadací, není-li podle ustanovení nadačních vzneseno na jiný orgán obecní.

Článek III.

Zákon tento nabývá účinnosti dnem vyhlášení. Provede jej ministr vnitra.

T. G. Masaryk v. r.

Švehla v. r.,

v zastoupení ministerského předsedy a jako ministr vnitra.

Čís. 191.

**Nařízení vlády republiky Československé
ze dne 30. března 1920,**

jmž se zrušují nařízení ze dne 27. května 1919, č. 267 Sb. z. a n., a ze dne 10. června 1919, č. 310 Sb. z. a n., o soupisu zásob zboží pro ošacení obyvatelstva,

Na základě zákona ze dne 24. července 1917, č. 307 ř. z., a uherského zák. čl. LXIII. z r. 1912 a L. z r. 1914 nařizuje se:

§ 1.

Nařízení vlády republiky Československé ze dne 27. května 1919, č. 267 Sb. z. a n., a ze dne 10. června 1919, č. 310 Sb. z. a n., o soupisu zásob zboží pro ošacení obyvatelstva, se zrušují.

§ 2.

Ceny ustanovené ministerstvem pro zásobování lidu na základě § 5 nařízení ze dne 27. května 1919, č. 267 Sb. z. a n., zůstávají v platnosti.

§ 3.

Cenovému oddělení ministerstva pro zásobování lidu náleží, by v případě potřeby stanovilo nejvyšší, směrné, přiměřené, prodejní ceny, neb kalkulační zásady všeobecné platnosti pro zboží sloužící k ošacení obyvatelstva.

Ceny a kalkulační zásady takto stanovené nabývají právní závaznosti vyhlášením v úředním listě „Československá Republika“.

§ 4.

Ti, kdož obchodují neb zpracují předměty pro ošacení obyvatelstva (suroviny, tovary, polo-

tovary), jsou povinni při nákupu těchto předmětů vyžádati si od prodávajícího řádné faktury.

§ 5.

Při prodeji zboží sloužícího k ošacení obyvatelstva (surovin, tovarů i polotovarů) není dovoleno činiti odprodej neb určitou cenu prodejní závislou na současném odběru zboží, jehož si kupující nepřejí.

§ 6.

Přestupky tohoto nařízení a předpisů na základě jeho vydaných trestají se — pokud se nejedná o čin trestný podle přísnějších předpisů — peněžitou pokutou do 2000 Kč nebo vězením do 6 týdnů, na území bývalého království uherského uzamčením do 6 týdnů.

§ 7.

Trestní řízení pro činy proti tomuto nařízení náleží na základě § 1 zákona ze dne 17. října 1919, č. 567 Sb. z. a n., soudům lichevním.

§ 8.

Nařízení toto nabývá účinnosti dnem vyhlášení.

Výkonem jeho pověřuje se ministerstvo pro zásobování lidu, ministerstvo obchodu a ministerstvo spravedlnosti.

Tusar v. r.

Sonntág v. r.

Dr. Beneš v. r.

Staněk v. r.

Dr. Winter v. r.

Dr. Hodža v. r.

Dr. Veselý v. r.

Klofáč v. r.

Dr. Heidler v. r.

Hámpel v. r.

Švehla v. r.

Habrman v. r.

Prášek v. r.

Dr. Franke v. r.

Houdek v. r.

Čís. 192.

Nařízení vlády republiky Československé ze dne 23. března 1920

o dopravě koží a obuvi.

Na základě zákona ze dne 24. července 1917, č. 307 ř. z., a uher. zák. čl. LXIII, z r. 1912 a čl. L. z roku 1914 nařizuje se v zájmu stejnoměrného rozdělení zásob koží a obuvi na veškeré země republiky Československé toto:

§ 1.

Doprava koží surových i vydělaných jakož i obuvi železnicí, paroplavebními podniky, poštou a kterýmkoliv dopravním prostředkem vůbec na

Slovensko a do Podkarpatské Rusi jest přípustna pouze, je-li k dopravním listinám připojeno pro každou zásilku dopravní osvědčení dle přípojeného vzorce, jež vydávají úřady pro potírání lichvy v Praze, případně v Brně, v dohodě s obchodní a živnostenskou komorou v Praze, případně v Brně, a v dohodě s československým oděvním úřadem v Praze, pokud se týče jeho odbočkou v Brně, po likvidaci československého oděvního úřadu však v dohodě se zemskou správou politickou v Praze, případně v Brně.

Těž pro dopravu po nápravě jest si vyžádati dopravního osvědčení.

Jakmile dojde zásilka do stanice určení, oddělí staniční neb poštovní úřad a vůbec dotýčný dopravní podnik k zasílací listině připojené dopravní osvědčení a odešle je ihned úřadu, jenž povolení vydal. Při dopravě po nápravě jest povinností dopravujícího, osvědčení odeslati úřadu, jakmile zboží bylo dopraveno na místo určení.

§ 2.

Dozorčí orgánové státních úřadů jsou oprávněni činiti prohlídky zásilek koží a obuvi, dopravují-li se železnicí, paroplavebními podniky, neb i osobami soukromými a to i tehda, děje-li se doprava po nápravě.

§ 3.

Poštovní úřady jsou zmocněny otevřítí balík určený k dopravě na Slovensko, Těšínsko, do Podkarpatské Rusi a do pohraničních pásem republiky Československé, neb do zahraničí, je-li tu podezření, že obsahuje věci z dopravy dle tohoto nařízení, neb dle nařízení vlády Československé republiky ze dne 23. září 1919, č. 523 Sb. z. a n., vyloučené.

Jde-li o balík určený do tuzemska, jsou k tomu oprávněny poštovní úřady dodací, které balík otevrou za přítomnosti adresátovy; nedostaví-li se ani on, ani jeho zástupce v určené lhůtě k úřadu, přizve se k tomu třetí osoba jako svědek. Obsahuje-li balík skutečně z dopravy vyloučené věci, zjisti poštovní úřad jich váhu a počet, učiní o tom zevrubný zápis a vrátí zásilku na náklad odesílatelův podacímu úřadu, zápis předloží příslušnému okresnímu politickému úřadu, na Slovensku a v Podkarpatské Rusi příslušnému slůžnovskému úřadu, pokud se týče v městech s právem municipálním a v městech s regulovaným magistrátem městským policejním hejtmanům. O tom, že byl balík pozastavený vrácen poštovnímu úřadu podacímu, vyrozumí úřad zásilku pozastavující okresní politickou správu, příslušnou dle místa odeslání poštovního úřadu.

Obdobně jest postupovati, pozastaví-li balík poštovní úřad podací, jenž smí zásilku otevřítí pouze za přítomnosti odesílatelovy, jeho zástupce neb přizvaného svědka. Zjistí-li se závadný obsah, vrátí se balík odesílateli, obšírný zápis o tom